

Pomerium de tempore.

fratris Pelbarti ordinis
sancti Francisci

(Szövegét l. 53. o.)

való világhíresség — hadvezér, író, diplomata, amerikai milliárdos, boxbajnok, filmsztár, szépségkirálynő, nemzetközi kalandor, alkoholesempész és bandavezér — mielőtt pihenésre hajtáná fejét, megírja önéletrajzát. Dühöngő járvány ez. Pedig az emlékiratok szerzői nem igen boldogulnak emlékezetükkel. Nem ferdítene, nem hazudoznak, egyszerűen csak elhiszik maguknak azt, amit írnak vagy írni szándékoznak. — Az ember az idegein keresztül gondolkodik, logikáját a vérmérséklete irányítja, mindenkinek megvannak a maga álmai, vágyai és rögeszméi s az ember sokkal többet hazudik saját magának, mint másnak. Úgy csoportosítja tehát a lezajlott eseményeket, hogy szobrot áll az utóknak és martirkoszorút fon a homloka köré.

— Elmúlt eseményekbe, elmúlt hangulatokba, elmúlt érzésekbe — kellő adatgyűjtés és utánjárás nélkül — visszahelyezkedni nagyon nehéz dolog, azért olyan ritka a jó történelmi regény és azért van annyi akaratlan hazugság és ferdtetés az emlékiratokban.

SZALAY JÓZSEF A KÖNYVRŐL ÉS A KÖNYVSZERETETRŐL: — A Dugonics Társaság érdemes elnöke könyvecskét írt a könyvről. (Széhalom-könyvtár.) Benne van mindaz, amit a könyvről, a könyv fejlődéséről, az írás és nyomtatás művészetéről és technikájáról, a könyvgyűjtésről és a könyvtárakról tudni kell és tudni lehet. Legérdekebb része a tanulmányoknak az, amelyben a szerző saját tízezer kötetes könyvtáráról, ötvenéves gyűj-